

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19C/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021201160
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:0021201160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobcu D., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o., IČO: 52 858 774 so sídlom Južná trieda 28, 040 01 Košice, proti žalovaným 1. H., 2. JRD Rakovec, družstvo, IČO: 52 518 167 so sídlom Rakovec nad Ondavou 389, 072 03 Rakovec nad Ondavou, zastúpenému Advokátskou kanceláriou SLAMKA & Partners s.r.o., IČO: 50 120 000, so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností takto

rozhodol:

I. Zmluva o nepeňažnom vklade uzatvorená dňa 18.08.2020, ktorou žalovaná v 1. rade previedla na žalovaného v 2. rade svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území H., obec: H., okres: P. a ktoré sú zapísané na LV č. XXX, ako parcely registra „E“ č. 174 o výmere 78 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, č. 175 o výmere 87 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/9 k celku a ktorej vklad bol povolený pod č. k. V-2736/2020 zo dňa 25.08.2020 - 300/20 je n e p l a t n á.

II. Priznáva žalobcovi ako strane plne úspešnej v konaní náhradu trov v pomere 100%, ktoré sú povinní žalobcovi nahradiť žalovaní v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu 15.3.2021 domáhal proti žalovaným určenie relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Žalobu odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. H., obec: H., okres: P., ktoré sú zapísané na LV č. XXX, ako parcely registra „E“ č. 174 o výmere 78 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a č. 175 o výmere 87 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie. Žalovaný v 1. rade ako podielový spoluvlastník nehnuteľností uzatvoril so žalovaným v 2. rade zmluvu o nepeňažnom vklade, ktorou na žalovaného v 2. rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach vo veľkosti 1/9 k celku. Urobil tak bez toho, aby žalobcovi ako podielovému spoluvlastníkovi týchto nehnuteľností ponúkol jeho spoluvlastnícky podiel na odkúpenie v súlade s ust. § 140 Občianskeho zákonníka. 2. Listami zo dňa 04.12.2020, ktorý žalovaný v 1. rade prevzal dňa 05.02.2021 a žalovaný v 2. rade dňa 05.02.2021 sa žalobca v súlade s ust. § 40a OZ v spojení s ust. § 140 OZ dovolal neplatnosti Zmluvy o nepeňažnom vklade uzatvorenej medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade, ktorou žalovaný v 2. rade nadobudol spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach - parcelách zapísaných na LV č. XXX v k. ú. H.. Napriek tomu, že žalobca sa dovolal neplatnosti kúpnej zmluvy tak voči žalovanému v 1. rade, ako aj voči žalovanému v 2. rade, žalovaný v 2. rade tvrdí, že Zmluva o nepeňažnom vklade V-2736/2020 zo dňa 25.08.2020 - 300/20 uzatvorená medzi ním a žalovaným v 1. rade je platná.

2. Nakoľko žalovaní spochybňujú platnosť dovolania sa relatívnej neplatnosti, žalobca sa aj touto žalobou v súlade s § 40a v spojení s § 140 OZ dovoláva neplatnosti zmluvy, ktorú uzatvoril žalovaný v 1. rade so

žalovaným v 2. rade a ktorou žalovaný v 1. rade previedol na žalovaného v 2. rade svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/9 k celku na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k. ú. H., obec: H., okres: P., ktoré sú zapísané na LV č. XXX, a ktorej vklad bol povolený pod č. V-2736/2020 zo dňa 25.08.2020 - 300/20. Nakoľko žalovaný v 1. rade neponúkol vyššie uvedené nehnuteľnosti žalobcovi na odkúpenie.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil LV č. XXX k.ú. H., list žalovaným v 1. a v 2. rade zo dňa 14.12.2020 s doručenkami, odpoveď žalovaného v 2. rade zo dňa 22.2.2021.

4. Žalovaná v 1. rade sa k žalobe nevyjadрила.

5. Žalovaný v 2. rade uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Uviedol, že má za to, že namietanými zmluvami došlo k prevodu medzi osobami blízkymi, a z toho dôvodu teda nedošlo k porušeniu predkupného práva Žalobcu, pretože Žalovaný v 1. rade v takom prípade nemusel svoj spoluvlastnícky podiel najskôr ponúknuť ostatným spoluvlastníkom podľa ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka na odkúpenie. Žalovaný v 1. rade ako člen JRD Rakovec, družstvo- žalovaného v 2. rade previedol vlastnícke právo na blízku osobu, právnickú osobu - JRD Rakovec, družstvo. Akúkoľvek ujmu spôsobenú žalovanému v 2. rade by žalovaný v 1. rade ako jeho člen pocítoval ako vlastnú ujmu. Žalovanému v 1. rade vzniklo členstvo v JRD Rakovec, družstvo prijatím za člena na základe písomnej členskej prihlášky. V čase uskutočnenia namietaných prevodov bol žalovaný v 1. rade riadnym členom žalovaného v 2. rade a jeho členstvo stále trvá. Družstvo je v zmysle § 221 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, spoločenstvom neuzavretého počtu osôb založeným za účelom podnikania alebo zabezpečovania hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb svojich členov. Ako člen družstva má žalovaný v 1. rade právo na podiel na zisku, právo podieľať sa na riadení, ktoré môže uplatniť prostredníctvom členskej schôdze, právo na vyrovnací podiel, právo na likvidačnom zostatku a právo byť volený do orgánov družstva. Žalovaný v 2. rade sa o svojich členov stará nad tento rozsah určený zákonom, poskytuje im napríklad zvýšený základný nájom v prípade prenájmu pôdy, dodatočný nájom, bonus, do výšky 20% základného nájmu, možnosť úhrady aj viacročného základného nájmu vopred, zabezpečenie bezplatnej právnej pomoci ohľadne už uzatvorených nájomných zmlúv s inými subjektmi, pri obnove dedičského konania pri nevysporiadaných nehnuteľnostiach, využitie strojných kapacít družstva, atď. Z uvedeného je zrejmé, že medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade je osobné, majetkové a ďalšie prepojenie teda, že je medzi týmito osobami „blízkosť“, kvalifikovaná prepojenosť vyžadovaná zákonom v § 116 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na dostupné rozhodnutia súdov, napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.06.2014, sp. zn. 5Co/235/2013, Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 28.06.2011, sp. zn. 21 Cdo 4124/2010, Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.01.2010, sp. zn. 29 Cdo 4822/2008, Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29.04.2004, sp. zn. 22 Cdo 1836/2003, Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 01.08.2002, sp. zn. 21 Cdo 2192/2001.

6. Zároveň poukázal, že k rovnakému záveru ako dospela vyššie uvedená judikatúra, dospela aj katastrálna prax - v katastrálnom bulletin č. 3/2016 sa v odpovedi na otázku pod č. 3 uvádza, že aj právnická osoba môže byť za určitých okolností „blízkou osobou“ fyzickej osobe na účely § 4 ods. 1 zákona č. 140/2014 Z. z. Žalovaný v 2. rade ďalej poukázal, že žalobca sa domáha určenia právnej skutočnosti a nie určenia, či tu právo je alebo nie je. Právny úkon - Kúpna zmluva (zmluva o nepeňažnom vklade), je právnu skutočnosťou. S prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy k ust. § 137 písm. c) a písm. d) CSP je možné vyvodiť, že zákon zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Za takýto právny predpis, normu, nemožno považovať ust. § 40a Občianskeho zákonníka. Relatívnej neplatnosti sa podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka treba dovolať. Ide o jednostranný právny úkon, ktorý sa musí adresovať všetkým účastníkom právneho úkonu. Ak sa oprávnená osoba relatívnej neplatnosti právneho úkonu dovolá, je právny úkon neplatný od svojho začiatku (ex tunc). Otázku relatívnej neplatnosti je možné v občianskom súdnom konaní vždy riešiť ako otázku predbežnú. Dôjdením dovolania sa relatívna neplatnosť právneho úkonu končí a nastáva neplatnosť, ktorú možno účinkami prirovnáť k absolútnej neplatnosti. Možnosť určenia tejto právnej skutočnosti súdom zo znenia ust. § 40a Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodzovať. Rovnako nemožno procesnú prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka vyvodiť z ust. § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), keďže toto ustanovenie upravuje len procesný postup okresného úradu ako miestneho orgánu štátnej správy na úseku katastra v prípade rozhodnutia súdu, ktorým by bola určená neplatnosť právneho úkonu, ktorého

predmetom bola nehnuteľnosť evidovaná v katastri nehnuteľnosti. V ust. § 40a Občianskeho zákonníka nemáme výslovne uvedené, že osoba sa môže na súde domáhať relatívnej neplatnosti v určených prípadoch; ust. § 40a Občianskeho zákonníka ustanovuje, v ktorých prípadoch sa považuje právny úkon za relatívne neplatný, pričom zároveň (vo všeobecnosti) uvádza, že tejto neplatnosti sa treba dovoliavať. Určenie existencie právnej skutočnosti (napríklad, že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto napr. výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca alebo niekto iný. Z opísaných dôvodov nová právna úprava CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva).

7. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 18.5.2021 zotrval na podanej žalobe ako aj na dôvodoch v nej uvádzaných. Doplnil, že vychádzajúc z koncepcie predkupného práva a ust. § 140 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že spoluvlastník, ktorý chce svoj podiel previesť na inú osobu, musí ostatným spoluvlastníkom urobiť tzv. ponuku na odkúpenie podielu, čo žalovaný v 1. rade opomenul. Žalobca ako oprávnený spoluvlastník z predkupného práva má v prípade porušenia povinnosti zo strany zaviazaného spoluvlastníka právo domáhať sa vyslovenia neplatnosti právneho úkonu medzi spoluvlastníkom - zaviazanou osobou a nadobúdateľom - treťou osobou z dôvodu tzv. relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Tento postup dodržal aj žalobca a riadne v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka sa domáhal relatívnej neplatnosti voči žalovaným. Ak teda jeden z podielových spoluvlastníkom scudzí vec bez toho, aby ju ponúkol ďalšiemu podielovému, nemá to za následok absolútnu neplatnosť zmluvy, na základe ktorej nadobúdateľ získal vec, ale oprávnený má možnosť dovolať sa relatívnej neplatnosti tejto zmluvy v zmysle ust. § 40a OZ alebo sa domáhať od nadobúdateľa (od nového podielového spoluvlastníka), aby mu vec ponúkol na kúpu podľa ust. § 603 ods. 3 OZ.

8. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný ž. poukazuje na rozhodnutia súdov ČR, v rámci ktorých sa vyskytol názor, že blízkou osobou môže byť aj právnická osoba. Ide o prípady, ak spoluvlastník vkladá spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti do spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej je spoločníkom, ide v zmysle ust. § 140 OZ o prevod spoluvlastníckeho podielu na osobu jemu blízku, avšak je nutné dodať, že v týchto prípadoch ide o tzv. jednoosobovú spoločnosť s ručením obmedzeným, teda o spoločnosť, kde jedna a tá istá osoba je konateľom a zároveň aj spoločníkom spoločnosti, nejde o družstvo, ako je to v tomto prejednávacom prípade a zároveň v žiadnom prípade nejde o problematiku porušenia predkupného práva, ale o problematiku vkladu spoluvlastníckeho podielu, čo sú dve úplne odlišné otázky. Popiera tvrdenia o kvalifikovanej prepojenosti a osobnom, majetkovom a ďalšom prepojení medzi žalovaným v 1. a žalovaným v 2. rade, pričom má za to, že tieto tvrdenia žalovaného ohľadom blízkych osôb v nadväznosti na právnické osoby nemožno v danom prípade aplikovať, nakoľko tvrdenia žalovaného o kvalifikovanej prepojenosti sú v tomto prípade účelové, aby sa vyhol určeniu relatívnej neplatnosti právnych úkonov - kúpnych zmlúv.

9. K tvrdeniu žalovaného v 2. rade o neprípustnosti žaloby uviedol, že ustanovenie § 137 CSP zavádza jednotlivé druhy žalôb demonštratívne. Iná súkromnoprávna žaloba, teda v ust. § 137 CSP neuvedená, je prípustná, ale iba za predpokladu, že osobitný petit vyplýva z hmotného práva. Ust. § 137 CSP uvádza, že „ak takéto určenie vyplýva z osobitného predpisu“, pričom takýmto osobitným predpisom je jednoznačne aj Občiansky zákonník, a to konkrétne ustanovenia týkajúce sa dovolania sa relatívnej neplatnosti, nakoľko sa žalobca riadne dovolal relatívnej neplatnosti právnych úkonov - kúpnych zmlúv. V prípade, ak povinný spoluvlastník nerešpektoval zákonné predkupné právo a svoj podiel previedol na inú než blízku osobu bez toho, aby ho predtým ponúkol ostatným spoluvlastníkom, právny úkon, na základe ktorého došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu, zákon považuje za neplatný, v prípade, ak sa oprávnení spoluvlastníci jeho neplatnosti dovolajú (ust. § 40a OZ). Priamo ust. § 40a OZ stanovuje, že v prípade, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 140 OZ, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Žalobca sa riadne dovolal relatívnej neplatnosti v zmysle Občianskeho zákonníka. Právnym dôvodom dovolania sa tejto neplatnosti je reparácia porušenia právnej povinnosti (náprava protiprávneho stavu) v podobe možnosti oprávneného subjektu v zákonných medziach realizovať predkupné právo, už ako subjektívne oprávnenie voči povinnému.

10. Žalovaný v 2. rade v reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedol, že trvá na svojich predošlých vyjadreniach z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaný v 1. rade nemohol porušiť predkupné právo, pretože

previedol vlastníctvo na blízku osobu. Uviedol, že rovnaké pravidlá by sa mali vzťahovať na všetky osoby bez ohľadu na to, či ide o fyzické osoby alebo právnické osoby. Zároveň nemá platiť odlišný právny režim v závislosti od toho, či sa jedná o právnickú osobu - spoločnosť s ručením obmedzeným a pre právnickú osobu - družstvo, pretože každá právnická osoba prejavuje svoju vôľu navonok prostredníctvom fyzických osôb, je tvorená fyzickými osobami, ktoré z činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom profitujú. Teda osobné, majetkové alebo iné prepojenie existuje nielen medzi samotnými fyzickými osobami, ale tiež medzi právnickými a fyzickými osobami ako aj medzi právnickými osobami navzájom, nie len v spoločnosti s ručením obmedzeným s jedným alebo viacerými spoločníkmi, ale vo všetkých právnických osobách, bez ohľadu na formu právnickej osoby. Má za to, že je nepopierateľné, že slovenské zákony sú podobné zákonom českým, slovenskí zákonodarcovia sa inšpirujú zmenami a vývojom zákonov v Čechách, a sudcovia sa pri rozhodovaní, ako aj právna prax, sa inšpiruje českou judikatúrou. Česká republika má v súčasnosti v novom občianskom zákonníku č. 89/2012 Sb. v § 22 ods. 1,2 zakotvené ustanovenie ohľadne blízkych osôb v prípade právnických osôb. Avšak aj pred touto zákonnou úpravou dospeli pri rozhodovaní výkladom k tomu, že aj v prípade právnických osôb existujú osoby blízke a koho možno za tieto blízke osoby považovať. Poukázal na rozhodnutie NS SR číslo 2Cdo/91/2008 z 12.5.2009 o pravidlách uplatňovania nárokov z porušenia zákonného predkupného práva. Z dovolania sa neplatnosti a zo žaloby vyplýva, že žalobca sa dovoláva neplatnosti celého prevedeného podielu, nie pomerne v zmysle pravidla pomerného uplatňovania nárokov z porušeného zákonného predkupného práva, pričom žiadnu dohodu medzi spoluvlastníkmi nepredložil ani nespomenul. Žalovaný zastáva názor, že ak sa žalobca dovolal neplatnosti zmluvy, aj keď by to žalovaní neakceptovali, stále by žalobca mal zastávať názor, že zmluva je neplatná, bez potreby tohto, aby súd o neplatnosti rozhodoval v petite. Žalovaný v 2.rade uvádza, že žalobný petit mal znieť v prípade žalobcu inak, ak už na požadovaný konečný stav, tak, aby bolo z výroku súdu zrejmé, kto je vlastníkom.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 24.6.2021 zotrval na dôvodoch žaloby a svojich vyjadreniach. K problematike českej judikatúry a právnych predpisov uviedol, že je potrebné dôsledne rozlišovať „inšpiráciu sa zákonmi“ a tým, čo v skutočnosti zaväzuje a platí na území Slovenskej republiky. Je skutočne absurdné, že žalovaní poukazujú na české rozhodnutia a na český občiansky zákonník. Nie je možné stotožniť s poukazom žalovaného na paragrafové znenie prvej pracovnej verzie návrhu nového Občianskeho zákonníka, ktoré nemá žiadnu záväznosť. Žalovaný poukazuje na názor prezentovaný v katastrálnom bulletine, pričom opätovne uvádzajú, že ide iba o odborný časopis, ktorý nemá právnu záväznosť, preto ho nemožno povyšovať nad zákon, resp. ustálenú judikatúru a zároveň nič to nemení na tom, že žalovaní poukazujú na ustanovenia zákona, ktoré už v súčasnosti nie sú účinné. Žalovaný poukazuje na pravidlo pomerného uplatňovania nárokov z porušenia zákonného predkupného práva. Je potrebné uviesť, že žalobca sa v danom konaní domáha určenia neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností, a nie nahradenia prejavu vôle. Toto pravidlo, na ktoré poukazuje žalovane je možné uplatňovať v prípade nahradenia prejavu vôle. Majú za to, že petit formulovaný žalobcom je správny, nakoľko sa týka určenia neplatnosti zmluvy o prevode nehnuteľností, nedomáha sa v tomto prípade nahradenia prejavu vôle. Súdny problematiku určenia neplatnosti zmlúv o prevode, ktoré sa týkali prevodu spoluvlastníckeho podielu pri porušení predkupného práva v zmysle ust. § 140 Občianskeho zákonníka riešia, pričom táto žaloba je v zmysle Civilného sporového poriadku prípustná. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/43/2020 zo dňa 30.11.2020, na rozhodnutie Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 14C/28/2017 zo dňa 08.12.2020, Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/26/2020 zo dňa 2.10.2020.

12. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení zo dňa 19.7.2021 uviedol, že majú za to, že medzi Žalovaným v 1.rade a Žalovaným v 2.rade existujú vzájomné väzby takej intenzity, že by ujmu utrpenu Žalovaným v 2.rade pociťoval Žalovaný v 1.rade dôvodne ako vlastnú. Slovenský právny systém a český právny systém sú navzájom veľmi blízke, aj keď nie sú totožné, po podrobnom poznaní právneho systému Českej republiky v spornej problematike, je podľa názoru Žalovaných možné uvedené rozhodnutia súdov Českej republiky aplikovať v praxi súdov Slovenskej republiky ako prameň práva, pričom uvedené rozhodnutia českých súdov sa už odzrkadlili aj v rozhodnutiach slovenských súdov, na ktoré Žalovaní taktiež vo svojich vyjadreniach poukázali. Situácia, v ktorej bolo predkupné právo porušené avšak oprávnený z akýchkoľvek dôvodov nežiada bezprostredne nadobudnutie podielu na veci, je realizáciou druhej alternatívy § 603 ods. 3 OZ, ktorou oprávnenému zostáva zachované predkupné právo voči nadobúdateľovi (novému spoluvlastníkovi) v prípade, že tento sa rozhodne v budúcnosti vec predať. Prostriedkom na zabezpečenie tohto oprávnenia je samotný text zákona (viď § 603 ods. 3 OZ), preto zo strany oprávneného nie je potrebné voči nadobúdateľovi iniciovať súdne konanie. Všeobecné nároky

vyplývajúce z porušenia predkupného práva uvedené v § 603 ods. 3 OZ ešte dopĺňa špeciálna úprava nároku vyplývajúceho z ustanovenia § 40a v spojení s § 140 OZ - možnosť domáhať sa neplatnosti právneho úkonu podľa § 40a OZ. Uvedené nároky (všeobecné a špeciálny) sa vzájomne vylučujú, čo znamená, že oprávnený sa musí rozhodnúť, ktorý z nich uplatňuje. Žalobca bez vedomosti o vôli ostatných spoluvlastníkov, bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi, chce realizovať im patriace práva ako ostatným spoluvlastníkom, pričom z nekonania ostatných spoluvlastníkov môžeme usudzovať, že s daným prevodom spoluvlastníckeho práva súhlasia a nemajú voči nemu výhrady. Žalobca sa domáha realizácie svojho predkupného práva nad zákonný rámec. Žalobca môže vykonávať len práva patriace jemu ako spoluvlastníkovi nehnuteľnosti, kde si môže zvoliť možnosť ako k porušeniu predkupného práva pristúpi. Nemôže tieto práva vykonávať za ostatných spoluvlastníkov, ktorí sú samostatným subjektom a k porušeniu predkupného práva majú právo zaujať svoj vlastný názor a rozhodnúť sa samostatne podľa zákonných možností. Zákon v § 140 OZ, druhá veta, jasne a zrozumiteľne uvádza, že Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov. Z doteraz predložených dôkazov nevyplýva, že by sa ďalší obidení spoluvlastníci dovoľovali relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu, ale ani toho, aby im boli ponúknuté podiely na predaj za tých istých podmienok (aj oni by mohli vykúpiť podiely len pomerne podľa veľkosti vlastného spoluvlastníckeho podielu) preto možno predpokladať, že využili poslednú zákonnú možnosť, teda že si ponechali predkupné právo voči Žalovanému v 2.rade, ako nadobúdateľovi spoluvlastníckeho podielu. Predkupné právo, a to aj zákonné, je osobným právom oprávneného. Nie je ho možné previesť na iného.

13.Súd z predložených listín a vyjadrení strán sporu zistil tento skutkový stav:

14.Žalovaná v 1. rade uzatvorila so žalovaným v 2. rade dňa 18.8.2020 zmluvu o nepeňažnom vklade, ktorou previedla svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v k.ú. H. zapísané na LV č. XXX ako parcely reg. E č. 174 a 175 vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/9 v celku. Vklad bol povolený pod č. V-2736/2020 zo dňa 25.8.2020.

15.Dňa 4.12.2020 zaslal žalobca žalovanej v 1. rade dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu v zmysle ust. § 40a Občianskeho zákonníka. V liste uvádza, že je podielovým spoluvlastníkom na dotknutých nehnuteľnostiach a touto cestou sa dovoľáva relatívnej neplatnosti právneho úkonu a to zmluvy o nepeňažnom vklade, ktorú uzavrela so žalovaným v 2. rade. V liste poukázal na ust. § 140 Občianskeho zákonníka a § 40a Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že žalovaná v 1. rade prevod spoluvlastníckych podielov urobila bez toho, aby mu svoj podiel ponúkla ako podielovému spoluvlastníkovi. V súlade s ust. § 40a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 140 Občianskeho zákonníka sa dovoľáva neplatnosti uvedenej zmluvy. Dovolanie relatívnej neplatnosti žalovaná prevzala 5.2.2021.

16.Dňa 4.12.2020 zaslal žalobca žalovanému v 2. rade dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu v zmysle ust. § 40a Občianskeho zákonníka. V liste uvádza, že je podielovým spoluvlastníkom na dotknutých nehnuteľnostiach a touto cestou sa dovoľáva relatívnej neplatnosti právneho úkonu a to zmluvy o nepeňažnom vklade, ktorú uzavrel so žalovanou v 1. rade. V liste poukázal na ust. § 140 Občianskeho zákonníka a § 40a Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že žalovaná v 1. rade prevod spoluvlastníckych podielov urobila bez toho, aby mu svoj podiel ponúkla ako podielovému spoluvlastníkovi. V súlade s ust. § 40a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 140 Občianskeho zákonníka sa dovoľáva neplatnosti uvedenej zmluvy. Dovolanie relatívnej neplatnosti žalovaný prevzal 5.2.2021.

17.Žalovaný v 2. rade reagoval listom zo dňa 22.2.2021, v ktorom uviedol, že dovolanie sa neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovanou v 1. rade neakceptuje. Uviedol, že momentom účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti zmluvy nastáva stav, ako keby právny úkon nebol urobený. Znamená to, že táto možnosť nápravy porušenia predkupného práva spôsobuje navrátenie vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím relatívne neplatnej zmluvy vrátane práv a povinností vyplývajúcich z predkupného práva. Z dovolania sa neplatnosti nevyplýva akýkoľvek záujem Vladislava Mikitoviča o nadobudnutie časti pripadajúcej na podiel v pomere k podielom k ostatným spoluvlastníkom za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil klient od pôvodného spoluvlastníka a vyzerá to tak, že má len záujem spôsobiť škodu. Má záujem o navrátenie vlastníckeho práva do pôvodného stavu bez bližšieho odôvodnenia. Ďalej uviedol, že spoluvlastníci sa majú dohodnúť o výkone predkupného práva tak, že na miesto pomerného odkúpenia podielu podiel odkúpi len jeden z nich. Bez dohody sa nemôže

domáhať celého podielu, pokiaľ ostatní spoluvlastníci ostávajú pasívni v obrane svojich práv. Mlčanie a pasivita nemôže znamenať súhlas. Aktívny spoluvlastník má právo vykúpiť, dovolávať sa neplatnosti len pomerne, teda z každého spoluvlastníckeho podielu len jeho časť pripadajúcu na jeho podiel v pomere k podielom ostatných spoluvlastníkov. Z dovolania sa neplatnosti vyplýva, že žalobca sa dovoláva neplatnosti celého prevedeného podielu, nie pomerne.

18.Z výpis z LV č. XXX vyplýva, že na tomto LV sú evidované parcely registra E č. 174-zastavaná plocha a nádvorie o výmere 78 m², č. 175-zastavaná plocha a nádvorie o výmere 87 m². Ako podieloví spoluvlastníci sú vedení pod B1 - G. v podiele 1/9, pod B2 - JRD Rakovec, družstvo v podiele 1/9, na základe zmluvy o nepeňažnom vklade pod V-2736/2020 zo dňa 25.8.2020, pod B3 - D. v podiele 1/9, na základe kúpnej zmluvy pod V-1175/15 zo dňa 20.5.2015, pod B4 - Y. v podiele 3/9, pod B5 - JRD Rakovec, družstvo v podiele 1/9, na základe zmluvy o nepeňažnom vklade pod V-2567/2020 zo dňa 4.9.2020, pod B6 - O. v podiele 1/9 a pod B7 - S. v podiele 1/9.

19.Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 140 Občianskeho zákonníka ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

Podľa § 40a Občianskeho zákonníka ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

20.Žalobca sa domáhal určenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy z toho dôvodu, že žalovaná v 1. Rade pri prevádzaní svojho podielu na nehnuteľnostiach na žalovaného v 2. Rade porušila ustanovenie § 140 Občianskeho zákonníka, keď neponúkla svoj podiel žalobcovi. Žalobca a žalovaná v 1. Rade boli podielovými spoluvlastníkmi parciel číslo 174 a 175 zapísaných na LV č. XXX k.ú. H., žalobca v podiele 1/9 a žalovaná v 1. Rade v podiele 1/9.

21.Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná v 1. rade na základe zmluvy o nepeňažnom vklade zo dňa 18.8.2021 previedla svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX k.ú. H., a to na parcele č. 174 a 175, v podiele 1/9 v celku na žalovaného v 2. rade. Sporné nebolo ani to, že sa žalobca dovolal relatívnej neplatnosti zmluvy listami adresovanými žalovanej v 1. rade dňa 4.12.2020 a žalovanému v 2. rade dňa 4.12.2020 a že dovolanie sa relatívnej neplatnosti obaja prevzali. Rovnako nebol spor v tom, že žalovaná v 1. rade bola v čase prevodu nehnuteľnosti členkou družstva, teda členkou žalovaného v 2. rade.

22.Napriek rozsiahlej právnej argumentácii oboch strán sporu, spornou medzi stranami zostali iba dve zásadné otázky, a to, či žaloba o neplatnosť kúpnej zmluvy je v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP prípustná a otázka porušenia predkupného práva, keďže žalovaný v 2. Rade tvrdil, že v prípade prevodu nehnuteľnosti išlo o prevod na blízku osobu v zmysle ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka.

23. Súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou, či žaloba je v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP prípustná. Žalovaný v 2. Rade tvrdil, že žaloba nie je prípustná, pretože právo podať žalobu o relatívnu neplatnosť zmluvy nevyplýva z osobitného predpisu. Podľa názoru žalovaného osobitným predpisom, ktorý umožňuje podať žalobu o neplatnosť relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy nemôže byť ustanovenie § 40a Občianskeho zákonníka ani ustanovenie § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona. S týmto názorom sa súd nestotožňuje.

24. Žaloba o neplatnosť kúpnej zmluvy, či už pre absolútnu alebo relatívnu neplatnosť je nepochybne žalobou o určenie právnej skutočnosti, teda žalobou podľa § 137 písm. d) CSP. Súd je toho názoru, že zákon dáva podielovému spoluvlastníkovi pri porušení jeho predkupného práva tri alternatívy ochrany proti tomu, kto jeho predkupné právo porušil: 1. má právo domáhať sa relatívnej neplatnosti zmluvy, 2. má právo domáhať sa, aby mu bola vec ponúknutá na kúpu alebo 3. mu predkupné právo zostáva zachované (§§40a, 603 ods. 3 OZ).

Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR číslo 7Cdo/46/2013, 7Cdo/46/2013, v ktorom uviedol, že všeobecné nároky vyplývajúce z porušenia predkupného práva uvedené v § 603 ods. 3 OZ ešte dopĺňa špeciálna úprava nároku vyplývajúceho z ustanovenia § 40a v spojení s § 140 OZ - možnosť domáhať sa neplatnosti právneho úkonu podľa § 40a OZ. Uvedené nároky (všeobecné a špeciálne) sa vzájomne vylučujú, čo znamená, že oprávnený sa musí rozhodnúť, ktorý z nich uplatňuje. Z povahy týchto nárokov je vylúčené, aby oprávnený zároveň uplatňoval neplatnosť právneho úkonu (§40a OZ) a tiež niektorý z nárokov vyplývajúcich z § 603 ods. 3 OZ (napr. žiadať o nahradenie prejavu jeho vôle nadobúdateľa, alebo si ponechať predkupné právo voči nemu). Vo všeobecnosti treba prisvedčiť záveru, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu pre porušenie predkupného práva (§ 40a OZ) môže obstať z pohľadu naliehavého právneho záujmu podľa § 80 písm. c/ O.s.p i vtedy, ak už došlo k porušeniu predkupného práva. Treba zdôrazniť, že rozsudok, ktorým súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu týkajúceho sa nehnuteľnosti je listinou, na základe ktorej správa katastra vyznačí formou záznamu stav pred týmto právnym úkonom (§ 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z.), čo samo osebe môže zakladať naliehavosť právneho záujmu (§ 80 písm. c/ O.s.p.) žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu. Existencia naliehavého právneho záujmu (§ 80 písm. c/ O.s.p.) v konaní o určenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu pre porušenie zákonného predkupného práva spoluvlastníka veci (§ 140 OZ v spojení s § 40a OZ) závisí však aj od posúdenia toho, aký právny dôvod vedie oprávneného k vyvolaniu súdneho sporu.

25. Aj keď citované rozhodnutie riešilo otázku naliehavého právneho záujmu podľa ustanovenia § 80 písm. c) CSP, ktorý sa v prípade žalôb podľa § 137 písm. d) CSP nevyžaduje, uvedené závery dovolacieho súdu dávajú odpoveď aj na otázku, či je žaloba o relatívnu neplatnosť zmluvy prípustná podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP. Súd je toho názoru, že pokiaľ samotný zákon dáva v prípade porušenia predkupného práva podielovému spoluvlastníkovi možnosť výberu ochrany pre porušenie predkupného práva, nemožno žalobu o relatívnu neplatnosť zmluvy považovať za neprípustnú a za osobitný predpis je možné v tomto prípade považovať samotný Občiansky zákonník, ktorý takúto alternatívu umožňuje. V súdnej veci nie je sporné, že žalobca sa relatívnej neplatnosti dovolal u oboch žalovaných, ktorí však relatívnu neplatnosť zmluvy neuznali. Mal preto právo obrátiť sa na súd a je jeho právom vybrať si, ktorú z alternatív ochrany vlastníckeho práva využije.

26. Žalovaný v 2. rade argumentoval aj tým, že pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie o tom, čo je v prítomnosti. Preto napr. výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca, alebo niekto iný. K uvedenému súd uvádza, že po prijatí novej procesnej normy ustanovenie § 137 písm. d) CSP nevylučuje žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu ako udalosti minulej. Ako uvádzajú komentáre k CSP, ide o výnimky zo všeobecného pravidla, že relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa postačí dovolať bez ingerencie súdu. V konaní nie je sporné, že žalobkyňa sa neplatnosti právneho úkonu u oboch žalovaných dovolávala, pričom žalovaný v 2. rade relatívnu neplatnosť zmluvy neuznal, preto podanie žaloby o neplatnosť zmluvy nie je možné vylúčiť. Súd je toho názoru, že v prípade uplatnenia žaloby o relatívnu neplatnosť kúpnej zmluvy podľa § 40a v návaznosti na § 140 Občianskeho zákonníka, ide o jeden zo spôsobov ochrany vlastníckeho práva, ktoré nemožno oprávnenej osobe uprieť. Už v citovanom rozhodnutí najvyššieho súdu sa uvádza, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu, predmetom ktorého je vlastnícke právo k nehnuteľnosti, je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva, ak je spôsobilá byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v

katastri nehnuteľností. Uvedené závery sa primerane vzťahujú aj na spoluvlastníctvo (podielové aj bezpodielové). Zjednodušené ponímanie ochrany vlastníckeho práva znamená ochranu vlastníka veci pred každým, kto do toho práva neoprávnene zasiahne a je špecifická v tom, že chráni každého spoluvlastníka aj proti neoprávneným zásahom ostatných spoluvlastníkov.

27. Žalovaný v 2. Rade ďalej tvrdil, že žalovaná v 1. Rade nemala povinnosť ponúknuť žalobcovi svoj podiel, pretože s ním uzavrela Zmluvu o nepeňažnom vklade. Žalovaná je členkou družstva JRD Rakovec, a to od 13.3.2020 s členským vkladom 1,00 Euro. Členkou družstva bola už v čase prevodu nehnuteľnosti, preto je možné prevod nehnuteľnosti považovať za prevod blízkej osobe. Z uvedeného dôvodu preto žalovaná nebola povinná ponúknuť svoj podiel žalobcovi. Uviedol, že žalovaná v 1. rade ako člen družstva má právo na podiel na zisku, právo podieľať sa na riadení, ktoré môže uplatniť prostredníctvom členskej schôdze, právo na vyrovnací podiel, právo na likvidačnom zostatku a právo byť volený do orgánov družstva. Žalovaný v 2. rade sa o svojich členov stará nad tento rozsah určený zákonom, poskytuje im napríklad zvýšený základný nájom v prípade prenájmu pôdy, dodatočný nájom, bonus, do výšky 20% základného nájmu, možnosť úhrady aj viacročného základného nájmu vopred, zabezpečenie bezplatnej právnej pomoci ohľadne už uzatvorených nájomných zmlúv s inými subjektmi, pri obnove dedičského konania pri nevysporiadaných nehnuteľnostiach, využitie strojných kapacít družstva, atď. Podľa názoru súdu ani táto argumentácia neobstoí. Žalovaným menované benefity nad zákonom určený rozsahu sami osobe nezakladajú vzťah blízkej osoby.

28. Zo znenia ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka vyplýva, že definícia osoby blízkej je viazaná na fyzické, nie právnické osoby. Z priebehu konania je zrejmé, že žalovaná previedla svoj podiel nie na blízku fyzickú osobu ale na osobu právnickú - družstvo. Žalovaný v 1. rade poukazoval na judikatúru českých súdov, ktoré akceptujú ako blízku osobu aj právnické osoby. V zásade súd nevyklučuje za použitia analógie aj argumentáciu, že v určitých konkrétnych prípadoch je možné aj právnickú osobu považovať za osobu blízku v zmysle ustanovenia § 116 Občianskeho zákonníka. Súd sa však prikláňa k názoru žalobcu, že takúto argumentáciu je možné akceptovať v prípadoch, ak dochádza k prevodu spoluvlastníckeho podielu z fyzickej osoby na právnickú osobu, ktorej je prevádzajúca fyzická osoba napr. výlučným vlastníkom a ktorej ujmy sa jej musia osobne dotýkať. Prípadne ide o také konkrétne okolnosti prípadu, ktoré takýto výklad ustanovenia § 116 vo vzťahu k právnickým osobám odôvodňujú.

29. Podľa jedného z rozhodnutí NS SR Občiansky zákonník v otázke blízkych osôb v ustanovení § 116 vymedzuje prioritne subjekty, ktoré bez akéhokoľvek ďalšieho skúmania, resp. bez akejkoľvek ďalšej podmienky majú status blízkej osoby. Ide o osoby nachádzajúce sa v najužších rodinných väzbách (predkovia - potomkovia, súrodenci a manželia). Zároveň v časti za bodkočiarkou definuje (v podstate neohraničenú) skupinu, ktorá na status blízkej osoby potrebuje predovšetkým splniť podmienku, aby ujmu jednej z dotknutých osôb druhá dôvodne pociťovala ako ujmu vlastnú. Podľa názoru súdu ani za použitia analógie nie je možné takto definovať vzťah žalovanej v 1. rade k žalovanému v 2. rade. Žalovaný okrem teórie neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti vyplývajúce z jeho obchodnej činnosti, ktoré by mohla žalovaná v 1. rade pociťovať ako vlastnú ujmu (napríklad že bola nútená ako jednu z možností zachovania činnosti žalovaného vložiť svoj vklad do spoločnosti žalovaného).

30. Žalovaná v 1. rade je nepochybne členkou družstva, teda má záujem na jeho riadnom fungovaní vrátane benefítov, ktoré jej z členstva vyplývajú. Žalovaná v 1. rade vložila do družstva ako nepeňažný vklad svoj podiel na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX k.ú. H., teda mala zvýšiť svoj podiel na výsledkoch obchodnej činnosti družstva. Z listu vlastníctva vyplýva, že parcely č. 174 a 175 majú spolu výmeru 165m², na 1/9 pripadá podiel 18m². Vyjadrenia žalovaného vo vzťahu k nožnej ujme žalovanej v 1. rade sú vo všeobecnej rovine bez relevantných skutkových tvrdení o prípadnej ujme žalovanej v 1. rade vo vzťahu k ňou vloženému majetku do spoločnosti žalovaného v 2. rade.

31. Súd preto dospel k záveru, že žaloba o neplatnosť zmluvy je podľa ustanovenia § 137 písm. d) CSP prípustná a v prípade prevodu nehnuteľností zo žalovanej v 1. rade na žalovaného v 2. rade nešlo o prevod medzi blízkymi osobami, preto je žaloba žalobcu dôvodná.

32. Inštitút predkupného práva medzi spoluvlastníkmi je prostriedkom obmedzujúcim právo spoluvlastníka v jeho dispozícii s majetkom, to znamená vo voľnej možnosti previesť svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu. Predkupné právo medzi podielovými spoluvlastníkmi vyplýva priamo zo zákona a má vecnoprávnu povahu. Pôsobí voči každému spoluvlastníkovi veci i jeho právnym

nástupcom a pre spoluvlastníka veci zakladá povinnosť, aby v prípade, že chce svoj spoluvlastnícky podiel scudziť, prednostne ho ponúkol na kúpu ostatným spoluvlastníkom. V prípade porušenia tejto povinnosti, ako súd uvádzal vyššie, zákon dáva tomu podielovému spoluvlastníkovi, ktoré predkupné právo bolo porušené, možnosť ochrany vo forme uplatnenia relatívnej neplatnosti zmluvy, na základe ktorej k prevodu došlo, alebo má právo domáhať sa, aby mu prevádzaný podiel bol ponúknutý alebo mu predkupné právo zostáva zachované. Je právom podielového spoluvlastníka vybrať si, ktorú z možností ponúkaných zákonom využije.

33. Žalobca využil svoje právo žalovať neplatnosť zmluvy o nepeňažnom vklade zo dňa 18.8.2021, ktorou previedla žalovaná v 1. rade svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX k.ú. H., a to na parcele č. 174 a 175, v podiele 1/9 v celku na žalovaného v 2. rade. V konaní nebolo sporné, že žalobca sa listami zo dňa 4.12.2020 dovolal voči obom žalovaným relatívnej neplatnosti zmluvy, ktorú nerešpektovali. Súd preto nemohol odoprieť žalobcovi právo na ochranu spočívajúcu v rozhodnutí súdu o neplatnosti zmluvy, pretože toto právo žalobcu je v súlade s ustanovením § 40a v náväznosti na ustanovenie § 140 Občianskeho zákonníka.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech. O výške trov konania rozhodne v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.